

Конспект лекції 3.4 - Лідер, що страждає (частина 2).

Перше послання Петра розділ 4 вірші 12 і 13: “**12** Улюблені, не дивуйтеся огневі, що вам посилається на випробовування, немов би чужому випадку для вас.

13 Але через те, що берете ви участь у Христових стражданнях, то тіштеся, щоб і в з'явленні слави Його раділи ви й звеселялись.”

Отже, браття, не дивуйтеся, коли до вас приходять страждання — це не повинно бути чимось дивним для вас, все це приходять у наше життя для випробування та зміцнення. Особливо це стосується нас з вами, лідерів. Не дивуйтеся, як тут сказано: "огневі, що посилається на випробування..."- Так, ніби це якась дивна пригода для вас.

Я беру участь у багатьох пасторських конференціях, слухаю багатьох пасторів, і я чую, як багато хто з них скаржиться, кажуть, як важко їм живеться. Я не хочу не з кого глузувати, не бажаю іронізувати, але іноді це звучить дещо безглуздо. Наприклад, ось, що мені розповів один з організаторів нової церкви:” Майку, я сам здивувався тому, що сталося, коли ми вирішили проводити два служіння замість одного. Один із керівників музичного служіння сказав наступне: “Якщо ви бажаєте проводити два богослужіння в неділю, то вам варто привезти сюди трейлер (такий будиночок на колесах), щоб я міг відпочити між служіннями, тому що два служіння поспіль – це досить важко”. Тут я пожартую. Ви можете собі уявити: заспівати кілька пісень і - це вже важко, а ще й два служіння в один день ... точно потрібен величезний відпочинок! Я маю отримати оплачувану роботу за те, що я заспіваю ці три пісні, а ще й два служіння поспіль... ух, якесь божевільне бажання комфорту, очікування, що все буде так добре, ідеально, без жодних проблем та труднощів. Як люди кажуть: "Знайте, на що ви підписуєтеся".

Я розумію, що сказане зовсім не стосується вас, я славлю Бога за вас, я знаю, що ви служите власним коштом, ні цента не отримуючи за це. Я знаю, що ви маєте таке відношення. Так, це важко працювати цілий день, щоб заробити необхідні кошти, а потім ще служіння, служіння пастиря для своєї церкви. Ви кажете собі:” Я знаю, що це важко, але я радий цьому, і я служитиму”. Ви знаєте, є певна радість у тому, щоб лягати спати втомленим, тому що ви втомлюєтеся не від того, що нічого не зробили, а тому, що посвятили всього себе на працю для Господа, і моя радість відбувається ще й від того, що я знаю: Господь приготував мені особливі багатства у Нього на небі.

Так, мені подобається бути серед таких людей, як ви. Але, як каже Писання, нам потрібно озброїтися такою думкою: наше життя і служіння

не призначені бути простими; для когось із нас стане найскладнішим завданням виховувати учнів. Я не маю на увазі просте відвідування церковної будівлі, проведення служінь, коли ви знаходитесь на одній стороні кімнати, а решта – на іншій.

Я маю на увазі участь у житті інших людей, коли вам доводиться викривати їх у скоєних гріхах. Я говорю про те, що вам доведеться відчувати гіркоту, біль від того, що ви будете відкинуті після того, як подарували їм стільки любові, присвятили самого себе їм, вклали в їхнє життя стільки часу, сил, і жертвували своїми фінансами заради них. Після того, як ви плакали разом з ними, закликали Господа в пості та молитві, дозволили їм деякий час жити у вашому домі, і після всього цього вони відкинули вас, продовжують лити на вас бруд по всіх місцях.

Я не просто хочу попередити вас, що це станеться, я хочу, щоб ви зайняли відповідну позицію. Справді, це буде так, і певною мірою я навіть бажаю цього, тому що це частина моїх страждань за Христа. Це є реальною і необхідною частиною мого служіння, а я дійсно бажаю постраждати за Христа.

Служитель-початківець найчастіше має протилежну мрію: “Бог дасть мені прекрасну церкву, маленьку чи велику, ми всі любитимемо один одного, з радістю поклонятимемося Господу від щирого серця, всі будуть дуже активні у служінні, між нами практично не буде ніякого гріха, всі будуть з радістю слухатися мене і йти за мною, про мене ніхто не розповідатиме жодних пліток”. Прошу вас, не допускайте собі й думки про таку ідилію!

Навпаки, озброїться тим самим мисленням, що було у Христа! Він же не прийшов на землю, очікуючи, що зараз виникне велике пробудження, всі довкола Його полюблять. Він каже зовсім інше:” Я прийшов, щоб не Мені служили, але щоб послужити та віддати самого Себе на смерть, Він знав, що буде відкинутий своїм власним народом, що Його оплюють і заб'ють, і пригвоздять до хреста. Христос знав про це та попереджав своїх учнів. Всі пророки, які дійсно приходили від імені Бога, були знедолені, гнані, і багато хто був побитий і навіть убитий. Але я згоден пройти через усе, це заради тієї радості, що належить мені: побачити великий, врятований народ. І я бажаю виконати волю Бога Отця.

Подібні слова написав Павло Тимофію:” Настане бо час, коли здорової науки не будуть триматись, але за своїми пожадливістями виберуть собі вчителів, щоб вони їхні вуха влещували.

4 Вони слух свій від правди відвернуть та до байок нахиляться.

5 Але ти будь пильний у всьому, терпи лихо, виконуй працю благовісника, сповняй свою службу. Остання фраза мені особливо подобається: “Терпи

лихо, виконуй працю благовісника...” Ці два заклики Павла до Тимофія йдуть пліч-о-пліч. Якщо ви бажаєте бути євангелістом, вам доведеться терпіти страждання.

У минулих лекціях ми говорили з вами про заповідь донести Євангеліє до краю землі. Під час вивчення цієї теми ми звернули увагу на Євангеліє від Матвія 24:14: «14 І проповідана буде ця Євангелія Царства по цілому світові, на свідоцтво народам усім. І тоді прийде кінець!» Нам завжди потрібно вивчати уривки у їхньому контексті. Подивіться, що сказано вище з дев'ятого вірша:” 9 На муки тоді видаватимуть вас, і вбиватимуть вас, і вас будуть ненавидіти всі народи за Ймення Моє.

10 І багато-хто в той час спокусяться, і видавати один одного будуть, і один одного будуть ненавидіти.

11 Постане багато фальшивих пророків, і зведуть багатьох.

12 І через розріст беззаконства любов багатьох охолоне.

13 А хто витерпить аж до кінця, той буде спасений!

14 І проповідана буде ця Євангелія Царства по цілому світові, на свідоцтво народам усім. І тоді прийде кінець!”. Помічаєте сказане? Велике доручення, служіння досягнення Євангелією людей, які живуть навіть на краю землі.

Процес придбання учнів для Христа не відбуватиметься без страждань! Христос говорить про це так ясно, про це розповідає вся книга Біблія! Христос обіцяв, що люди будуть ненавидіти вас, вони будуть вбивати вас, відкидати вас, і багато хто з вас відійде, тому що вважатиме шлях, запропонований вам Христом надто складним для них. І через множення беззаконня, а це говорить про дуже популярне людське ставлення, що заявляє: " Не кажіть нам, як жити, забудьте про Божі заповіді, я збираюся жити так, як хочу." Ось через поширення такого ставлення у багатьох охолоне любов. Подібне ставлення ми вже зустрічаємо, і це ставлення буде поширюватися ще й ще, тому що багато хто розцінює гріх, як щось гламурне. Погляньте, яку користь приносить така поведінка: вам починає подобатися це, а потім ось це - ваше серце прив'язується до гріха, і в результаті ваша любов до Господа стає все холодніше і холодніше, але Христос каже, що той, хто перетерпить до кінця буде спасений. В будь-якому разі, будуть ті люди, які скажуть: "Я знав, що це буде так, я був попереджений Писанням! Я знаю, чого мені буде це коштувати. Я, можливо, буду обезголовлений, буду відкинутий, можливо обпльований і побитий, але все одно я не збираюся відступати, я виконуватиму слова Христа, незважаючи ні на що, я терпітиму все до кінця!» Саме така група людей і донесе Євангеліє до краю землі, але це буде дуже нелегко. через їх страждання. Христос говорив про це неодноразово, Євангеліє від Матвія 5 розділ, 11 і 12, вірші свідчать: “11 Блаженні ви, як ганьбити та гнати вас

будуть, і будуть облудно на вас наговорювати всяке слово лихе ради Мене.

12 Радійте та веселіться, нагорода бо ваша велика на небесах! Бо так гнали й пророків, що були перед вами. Подібні слова написані в Євангелії від Луки розділ 6 вірші 22 і 23: **22** Блаженні ви будете, коли люди зненавидять вас, і коли проженуть вас, і ганьбитимуть, і знеславлять, як зле, ім'я ваше за Людського Сина.

23 Радійте того дня й веселіться, нагорода бо ваша велика на небесах. Бо так само чинили пророкам батьки їхні. Ви бачите, я нічого не ускладнюю і нічого не вигадую. Іноді, коли я, проповідував на цю тему, люди казали мені: «Ти проповідуєш якесь нове вчення». Я відповідаю: “Як це може бути новим вченням, адже це ж вчення по всій Біблії записано?” — це вчення здається комусь новим, бо мало проповідують про нього. Схоже, що ми з вами проповідуємо на кілька віршів дуже популярних і дуже відомих, при цьому забуваємо говорити на теми, відкриті в більшості уривків Святого Письма. Але ці теми не є популярними. Хто ж захоче слухати про скорботи та страждання? Ніхто, крім нас з вами, в яких живе Дух Святий і спонукає читати й вивчати все Писання. Думаю, що настане той момент, коли я стану настільки сильним, що перестану прогинатися під цей світ. А це можливо. Ми з вами читали послання Петра і там сказано: "Ви блаженні, бо Дух Божий спочиває на вас." Саме Святий Дух спонукає вас мати правильне ставлення до того, що відбувається, до ваших страждань, тому що, коли люди побачать, як ви страждаєте за Христа, вони побачать у вас самого Христа. І в той час, як світ каже: “Я не зможу, я не впораюся, як це можливо?”. Ми говоримо інше: "Все можу в Ісусі Христі, що мене зміцнює" І, навіть, якщо я піддаюся побиттям і мукам, зможу це перенести, разом з Христом я впораюся. Дух Божий дасть мені сили, дасть таку можливість.

І хоча це буде боляче, все ж таки якась частина моєї природи каже:” Це добре, тому що це означає страждати з Христом, брати участь у Його стражданнях, але не для всіх з нас такі страждання є реальними нині. Є інша частина поняття “померти для себе”. І в цьому сенсі цю смерть, ці страждання нам доводиться зазнавати майже кожного дня. Ми щодня дбаємо про наших братів і сестер, як про власних дітей. І раптом якась жінка з церкви починає чинити поділ. І вам потрібно зробити крок уперед. Вам треба сказати собі: ”Незважаючи ні на що, я збираюся виявляти до неї справжню християнську любов”. Такі ситуації є реальними. Або, наприклад, людина, на яку ви покладалися та розраховували, як на вашого близького друга, раптом зробить щось таке жахливе проти вас. І ви скажете: “Я прощатиму, як навчав Христос до 70 разів по сім”. Так, це певною мірою означає, що ви вмираєте для самого себе, для своїх почуттів. Або ваші близькі друзі збираються пропустити богослужіння наступної неділі, бо їдуть кудись на вечірку або влаштовують пікнік. Для них це не

так і важливо, а ви - та людина, яка керує церквою, яка веде це служіння і бажає їхньої участі в ньому.

Здається, такі страждання незначні, порівняно з тими великими, про які я говорив раніше, але це реальність. Але, як каже Петро: "Нам необхідно озброїтися такою думкою: так, це частина моїх страждань на сьогодні". Нам потрібно навчитися ставитись до поняття благословення не так, як ставиться до нього світ. Христос використовував слово "благословення" або "блаженний у Своїм вченні". Ми з вами пам'ятаємо слова Нагірної проповіді: "Блаженні ви, коли..." - слово "Блажен" означає "безмірно щасливий" або "отримав велике благословення". Я чув, як один проповідник сказав, що Христос начебто пішов у магазин під назвою "Радість і щастя" і поміняв там всі цінники. Тепер це благословення матиме іншу ціну. Люди вважають, що ти маєш благословення, якщо ти багатий, якщо ти здоровий, якщо у тебе прекрасна сім'я - ось це в очах людей і є «Блаженні вигнані за правду»... Блаженні ви, коли будуть ганьбити вас і гнати, і всіляко несправедно злословити за Мене. Людина розповідає вам, як її ганьбили, несправедливо звинувачували, говорили про неї всяку брехню, гидоту. І такій людині сказали: "О, ти отримав велике благословення?" А благословення в тому, що ти маєш велику нагороду на небесах, ти можеш радіти та веселитися. Можливо, подібні слова ви говорили комусь при консультуванні, але саме так говорив Христос. Він говорив про благословення, яке не можна вкрати та змінити. Христос говорив про те, що, навіть, якщо хтось постраждає і буде вбитий, Бог подбає про цю людину, і це - турбота, і ці благословення будуть вічними.

Христос не мав на увазі якихось тимчасових успіхів, на прикладі притчі про багату людину, яка збрала великий урожай. Так, ви можете мати в цьому світі все і померти тієї ж ночі, і тоді що це буде за благословення? Благословення Боже вічне. І тому Христос, наповнений Духом Святим, каже: "Блаженні ви, коли будуть ганьбити вас і гнати, і всіляко несправедно злословити за Мене. Радійте та веселіться, бо велика ваша нагорода на небесах..." Знову запитаю вас: "Ви колись раділи, коли потрапляли у складні ситуації? Чи казали ви собі при цьому: "Добре, це добре, вони женуть мене, але це мої страждання за Христа, тепер я краще розумію, що довелося терпіти Христу у Своїх стосунках з Юдою?" Ось людина, яка перебувала у близькому спілкуванні з Христом, відчувала Його любов, Його турботу. І ось він йде від Христа, зраджує Його і тим самим стає співучасником розп'яття Христа. Звичайно ж, Христос у повноті розумів велич Бога Отця, Його Божественні плани, знав Свою роль і цілі, але все ж таки як людина, Він пройшов і через зраду. І тут був не тільки Юда, було і зречення Петра, були й крики натовпу, які лише за кілька днів до цього кричали: Осанна! Осанна! Благословен Той, Хто

прийде в Ім'я Господнє”. І тепер я дійсно можу сказати, що це добре, тому що я стаю учасником того ж, через що Христос пройшов, маю участь у Його стражданні. Дивіться, вам не здається, що це якимось іноземне мислення, адже так незвично, правда? Але ми розуміємо, звідки до нас приходить таке мислення. І ми знаємо, що людину з таким мисленням неможливо зупинити. Мене можна зупинити, якщо я шукатиму комфортного життя, якщо я завжди шукатиму похвали у людей, підбадьорення, шукатиму багатства, здоров'я або чекатиму, що моє життя буде завжди легким і святковим, і все це, тому що я є сином самого Царя - Царів.

Це ж велика неправда! Так, наші багатства величезні, але вони не для цієї землі, і ми просто читаємо Святе Письмо, ми бачимо, що нам треба радіти та веселитися. І знаєте, це не просто якийсь самообман чи замовляння. Тут йдеться буквально. І учні буквально сприймали це. Про це ми читаємо в книзі Дії в п'ятому розділі в 40 і 41 віршах:” 40 І, покликавши знов апостолів, вибили їх, наказали їм не говорити про Ісусове Імення, та й їх відпустили.

41 А вони поверталися з синаedrіону, радіючи, що сподобились прийняти зневагу за Імення Господа Ісуса. Як це може бути? Їх щойно били, мучили, а вони йдуть, радіючи, що гідні були прийняти страждання за Христа! Зупиніться тут на секунду і подумайте про це. Вони раділи, що за Господнє Ім'я удостоїлися прийняти безчестя. Як можна зупинити людей із таким мисленням? Саме в цьому і була проблема релігійного уряду, коли вони вирішували, що робити з першою церквою: «Що нам з ними робити? Ми вбиваємо їх учнів, мучимо їх, а вони йдуть і радіють. Ми не можемо зупинити. Їх неможливо вбити всіх. Завдяки переслідуванням, їх стає більше, вони зміцнюються і стають сильнішими й сильнішими». Я бачу, що так відбувається сьогодні по всьому світу і молюся, щоб учні Христа зміцнювалися і сьогодні.

Отже, головна звістка, яку хотів донести вам сьогодні, полягає в тому, що страждання — це частина Божого плану. План, у якому всі ми беремо участь. Ви, як керівник, лідер, пастор, благовісник повинні розраховувати на труднощі у вашому служінні, чекати на них, не вважати це чимось дивним і неймовірним. І скажу, що не тільки чекати, а й певною мірою бажати їх. Чи бажаєте ви молитися, щоб Бог вважав вас гідним постраждати за Христа, стати учасником Його страждань, випробувати те, що довелося витримати Йому, щоб зрозуміти, що ви є справжнім учнем, що Дух Божий справді в повноті спочиває на вас і Господь прославлений вами? І щоб при всьому цьому у вашому серці був мир, спокій і надія на Бога, щоб серед цих труднощів, гонінь та страждань у ваших серцях горіла радість.

Так, це важка вершина, але ми бажаємо навчити не лише себе, а й наших учнів, щоб ми всі були людьми задоволеними, радісними, по-справжньому радісними, а не людьми, які скаржаться. Коли ми скаржимося, то привертаємо увагу до себе, відводячи її від Христа. Уявіть собі, що було б, якби Петро та Іван прийшли й стали скаржитися: "О, я ледве можу пересуватися, мене так побили, мені так боляче, важко." У наш час про таких людей зробили б пару сторінок в інтернеті, розповідаючи про їхні страждання, але вони повернулися і, радіючи, кажуть іншим: "Ми постраждали за Христа, Він вважав нас гідними". Сьогодні люди сказали б:" Вони якісь божевільні!" Але тепер, коли ми розуміємо, що про це навчав Христос, ми радіємо з того, що в нашому житті виконується Його Слово.

І, до речі, тепер звання "християни" по-справжньому можна застосовувати до нас і наших учнів, тому що воно означає "послідовник Христа" або "маленький Христос". Це відбувається ще й тому, що тепер ми по-справжньому можемо виявити любов Христа. Вона не виявляється, коли всі навколо люблять вас, і віддають вам добром за добро, справжня любов Христа проявляється, коли вас б'ють, ненавидять, роблять вам зло, а ви подібно до Христа все одно прощаєте їх. Любите їх і робіть їм добро у відповідь на їх лиходійство. І в той момент ви зрозумієте, що досягли цього нового рівня любові, ви дійсно робите так, як чинив Христос. Я хочу, щоб ми з вами озброїлися такою думкою. Я вважаю, що ми недостатньо говоримо про це людям, мало нагадуємо їм про справжні скарги духовного життя тут на землі та про ті скарги, які зберігаються для них на небесах. Ми мало нагадуємо нашим учням про те, що їм потрібно радіти у стражданнях. Це ж зовсім новий підхід до консультування!

Уявіть собі, що ви сідаєте з людиною, яка проходить через труднощі та страждання і говорите їй, що вона має справжню причину для радості, що у неї може з'явитися посмішка на обличчі, що на нього чекає нагорода від Господа, а ці страждання показують їй, що вона належить до зовсім іншої групи людей, особливої групи тих, хто удостоївся прийняти безчестя та страждання за самого Христа.

Ми з вами бажаємо, щоб наші церкви мали провідників, лідерів, наповнених Духом Святим, лідерів-молитовників, лідерів, які засновують своє життя і служіння на твердій основі Слова Божого. Ми бажаємо бачити нашими лідерами тих, хто понесе Боже Слово до краю землі, ми бажаємо, щоб ці характеристики стали нашими. Але не забуваймо, що поряд з цим ми покликані бути лідерами, що страждають, і страждання по-справжньому є частиною нашого служіння. І, насамкінець, розповім вам одну історію, яка сталася під час мого навчання у семінарії. Там був один

старенький викладач, який мені взагалі не подобався. Я не розумів його, але мені назавжди запам'яталася його проповідь під час служіння. Я пам'ятаю, як цей чоловік, якому було вже понад 70 років, подивився на нас, тоді ще молодих студентів, які здобували освіту для того, щоб стати пасторами церкви. Я пам'ятаю, як дивлячись на нас, він заплакав і зі сльозами на очах сказав:” Дивлячись на вас, я бачу, що багато хто з вас кине своє служіння, Багато хто з вас залишить служіння, тому що вважають його занадто важким, тому що соціальний пакет, медична страховка запропонована вашою церквою, не буде достатньою для вас. Інші підуть із церкви, бо їм не оплачуватимуть їхню роботу, у когось будуть інші причини, ціла маса причин. І я з болем у серці розумію, що ви підете.” Коли ж 50 років тому я і мої друзі розпочинали своє служіння, ми розуміли, на що йдемо, розуміли, яку ціну нам доведеться заплатити, і ніщо, ніщо не могло зупинити нас у служінні. І сьогодні я розумію, як він мав рацію. Він просто бачив, що нове покоління і майбутні служителі стають такими слабкими, залежними від обставин, що скаржаться щоразу, коли приходять труднощі. Він бачив це все. Але раніше не було так. У цій проповіді було щось особливо прекрасне, і я думаю, що запам'ятав всього 2-3 проповіді з багатьох, які пролунали за час мого навчання. І це одна із них. Я ніколи не забуду її.

Так, я не хочу бути таким слабаком. Тому сьогодні нагадую всім, що наше служіння не буде легким! Так, ви могли б вибрати інший шлях, піти туди, де вам будуть служити, туди, де могли б заробити більше, але ви обрали слідувати шляхом Христа, вирішили стати служителем, подібним до Нього, тому підбадьорюймо один одного нагадуванням про те, що в це полягає Божий план для нас, про те, що нас на небесах очікує справжня вічна нагорода, приготовлена самим Господом для нас. Не забувайте навчати про це у ваших церквах, готуючи таких учнів, які будуть здатні вистояти з Христом до кінця. І, попри те, як множиться беззаконня, ми збережемо нашу любов до Христа від охолодження. Наша церква та наші учні встоять, бо були правильно навчені жити, як навчав Христос, і пізнали всю повноту мудрості Божого Слова. Це і є наше найголовніше завдання.